

54 10. maí til 20. júní, en lundaveiði er eigi óveruleg tekjugrein fyrir íbúa nokkura eyja við landið. Breytingaratkvæði þetta var samþykkt án frekari umræðna, að því er virðist umhugsunarlítið, og það að vonum, með því að flestir alþingismenn þekkja lítt til lundaveiði. Að þessi breyting á friðunartímanum fyrir lundann sje á margan hátt óheppileg og skaðleg fyrir þá, sem hafa tekjur af lundaveiði, virðist vera sannað á fullgildan hátt í erindi sýslunefndarinnar og hreppsnefndarinnar í Vestmannaeyjasýslu til ráðaneytisins, með því að friðunartími frumvarpsins hittir einmitt á bezta veiðitímann, og að þetta ekki eigi sjer stað í Vestmannaeyjum einum sökum staðháttá þar, það sjest ljóslega af meðsendu erindi, er hingað hefir komið frá justitiarius í landsyfirjettinum L. E. Sveinbjörnsson, sem er sjerlega fróður um allt, er snertir veiði og fuglatöku hjer á landi.

Er nú bætist hjervið, að einstök ákvæði önnur í hinu umgetna lagafrumvarpi eru miður vel hugsuð, eius og justitiarius Sveinbjörnsson hefir sýnt fram á, og að það eigi virðist vera veruleg þörf fyrir eða almenn ósk um breyting á gildandi lagaákvæðum um friðun fugla og dreindýra, mundi það að minni ætlun vera heppilegast að lagafrumvarpið yrði ekki gjört að lögum.

55 **Brjef landshöfðingja til bæjarfógetans í Reykjavík um toll á**
 30. maí **»Kösters bitter«**. Í brjefi, dagsettu 2. þ. m., hafið þjer, herra bæjarfógeti, látið uppi álit yðar um erindi frá J. G. Halberg veitingamanni hjer í bænum um það, hvort **»Kösters bitter«** sje undanþeginn tollgjaldi eptir lögum nr. 29, 11. nóv. 1899 um viðauka við lög 7. nóv. 1879 um breytingu á lögum um gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum 11. febr. 1876 og tilsk. 26. febr. 1872.

Hafið þjer tekið það fram, að það sjáist af fyrirsögn laganna frá 11. nóv. 1899 og meðferð þeirra á alþingi, að eigi hefir verið tilætlazt að þau breyttu eldri tollögum, lögin tjái sig viðauka við eldri lög um toll af áfengum drykkjum en eigi breyting á þeim; að frumvarpið til umræddra laga, eins og það var afgreitt af neðri deild til efri deildar, hafi hljóðað um toll af svokölluðum kynjalyfjum, sem öll voru áður tollfrjáls, en í efri deild hafi frumvarpið sætt breytingum eptir að hafa verið sett í nefnd og verið samþykkt þar í þeirri mynd, sem lögin nú hafi, eptir tillögum minni hluta nefndarinnar, sem beint taka það fram, »að nú sje adeins lagður tollur á þær bittertegundir, sem hingað til hafa verið undanþegnar tolli (sbr. ráðgjafabrjef 21. ágúst 1886)«, sjá Alp.tíð. 1899, C bls. 438. Það hafi þannig verið tilætlun beggja þingdeildanna, að lögin skyldu eigi ná til þeirra bittertegunda, sem áður voru tollskyldar. Því teljið þjer fulla heimild til að skilja orðin í 1. gr. laganna frá 1899: »öllum bittertegundum« með þeirri takmörkun, sem fyrirsögn laganna og meðferð þeirra á alþingi beindir til, og ætti þá tollurinn ekki að hækka á **»Kösters bitter«**, sem áður var tollaður sem »önnur vínföng«.

Þjer takið það enn fram, að það geti að vísu talizt álitamál, hvort upp-talningin í 1. gr. laganna, er einnig nefnir bitterlikör, sem áður hafi verið tollskyldur, leyfi það að takmarka þannig verksvið laganna. En þar sem það sje auðsjáanlega sprottið af vangá eða misskilningi, að bitterlikör, sem ekki er bittertegund, heldur likörtegund, sje talinn í þessu sambandi, þá geti það atriði eigi

veitt neina bindandi leiðbeining við úrlausn þeirrar spurningar, hverjar bitter- **55**
tegundir beri að heimfæra undir ákvæði hinna nýju laga og hverjar ekki. 30. maí

Utaf þessu skal yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar og birt-
ingar fyrir spyrjandann, að jeg fellst á framangreint álit yðar og er yður sam-
dóma um, að ekki beri að heimta nú hærri toll af »Kösters-bitter« en áður en
lögin frá 1899 komu í gildi.

Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi um lántök- 56
leyfi handa Kvíabekkjarprestakalli. — Samkvæmt tillögum yðar, herra 30. maí
amtmaður, og yðar, herra biskup, í brjefi, dagsettu 23. þ. m., og beiðni hlutað-

adeiganda vil jeg hjermeð veita samþykki mitt til þess, að presturinn að Kvía-
bekk, síra Guðmundur Emil Guðmundsson, taki 450 króna embættislán gegn vði
í tekjum prestakallsins til að gjöra húsabætur á prestssetrinu eptir því, sem ná-
kvæmara er tiltekið í nefndu brjefi yðar og skjölum þeim, er því fylgdu. En
lántökuleyfi þetta er að öðru leyti þeim skilyrðum bundið, að lánið endurborgist
á 12 árum samfleytt frá lántökudegi að telja, árlegir vextir sju eigi hærri en
4%, og húsunum sje haldið í váttryggingu hjá áreiðanlegu váttryggingarfjelagi fyrir
að minnsta kosti 800 kr. undir eptirliti prófasts. Síðari helmingur lánsins takist
eigi, fyr en sannað er með skoðunargjörð þeirra manna, er prófastur tilnefndur
eður tekur gilda, að húsagerðinni sje að fullu lokið og í áskildu standi.

Þetta er yður til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til bæjarfógetans á Seyðisfirði um toll á 57
„Kraüterwein“. — Í brjefi, dagsettu 1. f. m., hafið þjer, herra bæjarfógeti, 5. júní
spurzt fyrir um það, hvernig tolla beri svonefnt »Kraüterwein«, sem flutzt hafi til
Seyðisfjarðar 19. apríl þ. á.

Eptir lýsingunni á »Kraüterwein«, sem fylgdi brjefi yðar, og er frá fabri-
kantinum sjálfum, er þetta »Kraüterwein« samsett af vintegundum, vínanda,
glycerini, berjasafa og jurtum. Það er drukkið blandað með vatni, og er ætl-
azt til að það örfi eða bæti meltinguna. Það er selt í lyfjabúðum á Þýzkalandi
og bendir það ennfremur á, að hjer sje um einskonar bitter eða bitterefni
að ræða.

Jeg fæ því eigi sjeð, að það geti leikið hinn minnsti efi á því, að hjer
sje um bittertegund að ræða, sem áður hafi verið tollfrjáls, sbr. ráðgjafabrjef
21. ágúst 1886 (Stj.tíð. 1886, B, bls. 126), en nú eigi að tolla samkvæmt lögum
frá 11. nóvbr. 1899 um viðauka við lög 7. nóv. 1879 um breyting á lögum um
gjald á brennivíni og öðrum áfengum drykkjum 11. febr. 1876 og tilskip. 26.
febr. 1872.

Að því leyti, sem þjer óskið leiðbeiningar um það, hvort tolla skuli
»genever« sem önnur vínföng eða sem 8° brennivín, skal þess getið, að »gene-